

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 czerwca 2019 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W., na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 74 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, umorzył dochodzenie w sprawie możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego Ł. B., polegającego na naruszeniu zakazu doradzania klientom, których interesy są sprzeczne i świadczenia w okresie bliżej nieustalonym do dnia złożenia wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego usług prawnych w warunkach konfliktu interesów na rzecz zawiadamiającego Pana T. G. i jego spółek oraz świadczenie usług również na rzecz innego klienta Pana G. Ś., którego interesy pozostają w sprzeczności z interesami zawiadamiającego tj. czynu polegającego na naruszeniu postanowień art. 10 i art. 29 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i art. 15 w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (k.116-130).

Od powyższego postanowienia skarżący złożył zażalenie, w którym podniósł zarzuty naruszenia przepisów postępowania, a mianowicie 1) art. 297 § 1 pkt 4 i 5 k.p.k. w zw. z art. 167 k.p.k., 2) art. 92 k.p.k. oraz 3) art. 7 k.p.k. W konsekwencji naruszenia przepisów postępowania, w ocenie skarżącego, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego popełnił błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na błędnym przyjęciu, iż brak jest podstaw do uznania, że doszło do deliktu dyscyplinarnego. W związku z powyższym skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do dalszego prowadzenia. Ponadto wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z załączonych do zażalenia dokumentów (k.164- 166).

Pismem z dnia 10 grudnia 2019 r. skarżący wniósł o odroczenie posiedzenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego wyznaczonego na dzień 11 grudnia 2019 r. z uwagi na usprawiedliwioną niemożność wzięcia udziału w posiedzeniu Sądu.

Podczas posiedzenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W., skarżący cofnął swój wniosek z dnia 10 grudnia 2019 r. Odnośnie meritum sprawy Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wniósł o utrzymanie postanowienia o umorzeniu dochodzenia w mocy. Pełnomocnik skarżącego potrzymał wnioski i twierdzenia wskazane w zażaleniu. Podniósł, że Pan T. G. powinien zostać przesłuchany, albowiem ma on status pokrzywdzonego oraz jest jednocześnie świadkiem, który ma prawo usprawiedliwić swoją nieobecność zgodnie z przepisami k.p.k.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

W związku ze zgłoszonymi przez skarżącego wnioskami dowodowymi już na etapie postępowania przygotowawczego, zaskarżone postanowienie należało uchylić i sprawę przekazać Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego celem uzupełnienia postępowania dowodowego.

Skarżący w zawiadomieniu o podejrzeniu popełnienia deliktów dyscyplinarnych zawniósł o przeprowadzenie dowodów z przesłuchania skarżącego oraz świadków B. B. oraz P. A.. We wnioskach dowodowych skarżący jasno sprecyzował, na jakie okoliczności wymienieni świadkowie powinni zostać przesłuchani. W ocenie Sądu okoliczności wskazane (...) wnioskach dowodowych są istotne dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy.

Tymczasem Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego podjął czynności zmierzające do przesłuchania skarżącego, pomijając pozostałe dwa wnioski dowodowe. Następnie Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego zaniechał przeprowadzenia dowodu z przesłuchania Pana T. G., pomimo usprawiedliwienia jego nieobecności oraz wniosku o przeprowadzenie czynności dowodowej w innym terminie. Sąd zważył, iż skarżący usprawiedliwiał niemożność uczestnictwa w przesłuchaniu przedkładając zwolnienia lekarskie. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego pozostawał, zatem w obowiązku przeprowadzenia przesłuchania w dalszym terminie, po ustąpieniu przyczyny uniemożliwiającej przesłuchanie skarżącego. Zeznania Pana T. G. z punktu widzenia dokonania ustaleń faktycznych mogą mieć istotne znaczenie dla całego postępowania, był on, bowiem mocodawcą radcy prawnego Ł. B.. Pan T. G. może

posiadać istotne informacje na temat zarzucanego deliktu, zwłaszcza w kontekście okoliczności wskazanych (...) wniosku dowodowym. W ocenie Sądu Dyscyplinarnego Zastępca Rzecznika przedwcześnie umorzył postępowanie przygotowawcze poprzestając jedynie na przesłuchaniu radcy prawnego Ł. B..

W związku z powyższym Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego podejmie czynności zmierzające do przesłuchania skarżącego. W tym celu uzgodni z pełnomocnikiem skarżącego odpowiedni dla skarżącego termin przesłuchania. Przesłuchanie powinno dotyczyć okoliczności wskazanych (...) wniosku dowodowym, a także okoliczności wskazanych przez radcę prawnego Ł. B. podczas przesłuchania w dochodzeniu dyscyplinarnym oraz prowadzonego postępowania przez Prokuraturę Krajową w sprawie działalności zorganizowanej grupy przestępczej, która miała doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Spółkę Przedsiębiorstwo Handlu Zagranicznego (...) S.A., a także na inne okoliczności, które Zastępca Rzecznika uzna za istotne dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy. W razie podtrzymania przez skarżącego swoich wniosków dowodowych dotyczących przesłuchania świadków B. B. oraz P. A., Zastępca Rzecznika i w tym zakresie podejmie stosowne czynności celem przesłuchania wymienionych świadków.

Odnosząc się do stanowiska pełnomocnika skarżącego o możliwości zawieszenia postępowania dyscyplinarnego ze względu na prowadzone przez Prokuraturę Krajową postępowanie przygotowawcze, które ma dotyczyć również kwestii udziału radcy prawnego Ł. B. w czynnościach mających na celu wyprowadzenie majątku ze Spółki (...) S.A., której udziałowcem jest skarżący, Sąd Dyscyplinarny wskazuje, że zgodnie z art. 67 ust. 1 ustawy o radcach prawnych postępowanie dyscyplinarne o ten sam czyn toczy się niezależnie od postępowania karnego.

W art. 67 ust. 1 ustawy o radcach prawnych ustanowiono zasadę niezależności postępowania dyscyplinarnego od postępowania karnego. Ustawodawca dopuścił jedynie możliwość zawieszenia postępowania dyscyplinarnego do czasu zakończenia postępowania karnego art. 67 ust. 1 in fine. Jest to tylko możliwość, a więc postępowanie dyscyplinarne może się toczyć równoległe do postępowania karnego (vide: wyrok Sądu Najwyższego Izba Karna z dnia 15 lipca 2010r. (...) Lex Polonica nr 3037957). Odpowiedzialność dyscyplinarna ponoszona jest niezależnie od innego rodzaju odpowiedzialności ponoszonej za dany czyn, np. odpowiedzialności karnej czy służbowej. W myśl postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 3 września 2004 r. (sygn. akt SDI 16/2004, LexPolonica nr 2466127), postępowanie dyscyplinarne toczy się niezależnie od postępowania karnego i tylko szczególne względy mogą uzasadniać zawieszenie postępowania dyscyplinarnego do czasu zakończenia postępowania karnego.

Ponadto Sąd Dyscyplinarny pragnie zauważyć, że wedle twierdzeń podnoszonych przez pełnomocnika skarżącego radca prawny Ł. B. ma w toczącym się postępowaniu przed Prokuraturą Krajową jedynie status świadka. Żadne postępowanie karne nie toczy się przeciwko radcy prawnemu Ł. B.. Zatem aktualnie brak podstaw prawnych z art. 67 ustawy o radcach prawnych do zawieszenia postępowania.

W tym miejscu Okręgowy Sąd Dyscyplinarny pragnie wskazać, że Rzecznik Dyscyplinarny podejmuje w postępowaniu dyscyplinarnym jedynie takie czynności, na jakie pozwalają mu ramy tego postępowania i dostępne w tym zakresie narzędzia. W prawdzie zgodnie z art. 74 1 ustawy o radcach prawnych do postępowania dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy kodeksu postępowania karnego w tym jedną z naczelnych zasad tego postępowania, a mianowicie prawdy materialnej, to ze względu na specyfikę postępowania dyscyplinarnego i ograniczone środki, jakimi dysponują Rzecznicy w porównaniu do organów państwowych istotny dla wyniku postępowania o delikt dyscyplinarny jest czynny udział w dostarczaniu dowodów przez samych zainteresowanych rozstrzygnięciem sprawy.

Z tych wszystkich przyczyn orzeczono jak w sentencji.

Łączne koszty postępowania wyniosły 1000 (jeden tysiąc) zł. Z uwagi na treść postanowienia w sprawie koszty te ponosi (...) (...) W.. Od niniejszego postanowienia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego nie przysługuje środek odwoławczy (art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z art. 741 ustawy o radcach prawnych).